

ВИПУСКНИКИ 113 ГРУПИ ЕКОНОМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ, 1994 р.

Як швидко плине час... 25 років після закінчення інституту. Хіба віриться? Здається, нещодавно ми, такі юні, сповнені гарних надій, отримавши направлення до Уманського ордену Трудового червоного прапора сільськогосподарського інституту імені О. М. Горького, успішно склали вступні іспити й були зараховані до 113 групи економічного факультету за спеціальністю «Бухгалтерський облік, контроль і аналіз господарської діяльності». П'ять років студентської пори – важлива сторінка життя, світла й незабутня, ні з чим незрівнянна і, без сумніву, доленосна, адже запам'яталася цікавими знайомствами, а також радіощами й переживаннями. Наша група була дружною, цілісною, ідейною, активною та веселою. А інакше й бути не могло, адже її кистяком стали випускники підготовчого відділення інституту: Володимир Осипенко (староста групи), Андрій Галета (голова Студентської ради інституту), Олег Лисенко, Оксана Мурзак та Алла Бойченко, які з теплотою в серці усі ці роки згадують мудрі настанови улюбленого педагога підготовчого відділення Ніни Миколаївни Поліщук. У вільний час активісти організували різноманітні заходи: походи до кінотеатру, дендропарку «Софіївка», на природу, посиденьки в гуртожитку, спільні підготовки до занять та екзаменів, інститутських заходів. Приємно згадувати, як усі разом святкували дні народження, весілля (до речі, у групі дві подружні пари стали на весільний рушник: Андрій Галета й Руслана Коновальчук і Володимир Осипенко й Галина Зеленько), народження дітей чи інші свята, де лунали палкі юнацькі тости, побажання, українські пісні. Особливо виділялися дзвінки голосочки Людмили Салтисюк та Наталки

Ковбасюк. Запам'яталися активними в усіх починаннях – Антоніна й Тетяна Трембовецькі, Лариса Помазан, Тетяна Безугла, Ольга Зеленько, фаховою підготовкою з технікуму – Лариса Небелица, відповідальним та врівноваженим – Яків Антоненко, поміркованим – Михайло Кусяка, сміхотливими оптимістками – Олена Шевельова та Наталка Білик, тихою мрійницею – Людмила Шевчук, щирою – Ольга Андрейко, турботливою та невгамовною – Наталка Пасталака, начитаним та ерудованим – Володимир Хоменко, а також доброзичливий азербайджанець Гасимов Габіл Ідаят огли.

Великий світ можливостей відкрився перед нами під час навчання. Заклад мав широку навчально-виробничу базу, де закладали та проводили наукові дослідження, студенти проходили практику, на якій мудрі викладачі прищеплювали своїм вихованцям любов до праці, знань, усього нового. Ми дружно практикувалися під час збирання експериментального врожаю картоплі та буряків на дослідних ділянках кафедри рослинництва. Мали змогу вивчати на практиці процес відгодівлі худоби та спробувати себе у змаганнях із надоїв молока від корів-молочниць на фермі с. Родниківка за сприянням кафедри тваринництва. Все це для нас, майбутніх фахівців, було надзвичайно цікаво й пізнавально, та й фактор юності спрацьовував на нашу користь.

А от практика за спеціальністю в більшості з нас уже проходила в колгоспах чи держгоспах, звідки було наше направлення до інституту, оскільки виш тісно співпрацював з виробничими організаціями і завдяки цьому студенти надалі успішно працевлаштовувалися. Цікаво, що нашим одноклассникам Андрію Галеті та Володимирі Осипенку